

vilde være meget uheldigt, hvis man kunde lægge noget saadant Tryk paa Rigsdagen, ikke at tale om, at vi have ment, det var uforsvarligt, ikke at tage Marmorkirken i Brug, efter at den var bygget særdiv. — Den højtærede Minister fremsatte nogle Anførsler imod Udvalgets og Folketingets Stilling med Hensyn til monumentale Bygninger i det hele, idet den højtærede Minister tog sit Udgangspunkt fra den lille Bevilling til Opmaalingsstegninger over Bygninger fra Middeldalderen i Købstæderne. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister har Ret i at dable enten Finansudvalget eller Folketinget for deres Stilling til den Slags Sager i Almindelighed. Vi have naar efter naar vedtaget meget betydelige Bevillinger til Restauration af monumentale Bygninger baade af den ene og den anden Art, vi have gjort det ved Slotte, vi have gjort det ved Kirker, vi have gennem Arrækker vedtaget en Bevilling til et Værk om vore Kirkebygninger. Vi vedtog i Fjor efter en Del Kamp en saadan Bevilling som den til Helligaandshuset i Randers. Alt dette, forekommer det mig, vidner om, at Finansudvalget og Folketinget have haft et aabent Øje for Vigtigheden af at bevare monumentale Bygninger fra Fortiden, men der er selvfølgelig og maa selvfølgelig være Grænser, og man kan ikke saadan uden videre sige, at det er en Pligt at gaa til et hvilket som helst Forslag i en hvilken som helst Form, der stilles over for den Slags Sager. Den højtærede Minister bemærkede, at vi for Øjeblikket havde en særlig Grund i den Omstændighed, at vi havde en hel Skole af Arkitekter, der netop havde gjort det til deres Opgave at restaurere saadanne monumentale Bygninger. Men det er et farligt Argument fra den højtærede Ministers Side. Jeg er bange for, at et og andet af Tingets Medlemmer vil sige: Saa maa vi netop være varsomme. Vi kunne aabenbart ikke i saadanne Forhold give os Arkitekterne i Bold, men det forekommer mig, at den højtærede Minister var temmelig stærkt inde paa dette Spør. Hans Forsvar for den lille Bevilling til Opmaalingsstegninger tror jeg heller ikke var heldigt, thi det syntes at være hans Mening, at man gennem disse Opmaalinger skulde undersøge, hvilke af disse Bygninger man skulde bevare. Det kunde blive en farlig Konsekvens af denne Opmaalingsbevilling, hvis den skulde føre os til, at vi skulde restaurere en hel Række Bygninger, som efterhaanden opmaales omkring i Købstæderne. Jeg tror, det er et fuldt forsvareligt Standpunkt, vi have stillet os paa, naar vi have sagt, at de Opmaalinger, der ønskes foretagne, maa kunne fore-

tages for de 1,300 Kr., der aarlig bevilges til Opmaalingsstegninger. Ganske vist have disse 1,300 Kr. hidtil væsentlig været brugte til Opmaalning af Slotte, Herregaarde o. s. v., men der er intet til Hind for, at man i et Par Aar — her er kun Tale om en 3 Aars Tid — kan nøjes med Halvdelen til Slotte og Herregaarde og anvende den anden Halvdel, som altsaa omtrent svarer til det Beløb, her forlanges, til saadanne midtaldnerlige Bygninger i Købstæderne. Jeg kan ikke se andet, end at man meget godt kan komme ud af det paa denne Maade. Hovedpunktet i denne Sammenhæng er Spørgsmaalet om Ribe Domkirke, der er blevet berørt fra mange forskellige Sider, og derom skal jeg derfor udtale mig nærmere. Der er Medlemmer, som have sagt: Vi ere bundne til at gaa videre ved den Bevilling, vi vedtog i Fjor. Ja, det er endog blevet udtalt, at vi ved den Bevilling, vi vedtog i Fjor, have bundet os til den Plan, der forelaa. Det er en komplet Misforstaaelse; thi den Bevilling, vi vedtog i Fjor, blev udtrykkelig vedtagen med den Begrundelse, at det var til Foranstaltninger, der laa uden for den almindelige Restauration af Bygningen, at det var til Foranstaltninger, som i hvert Tilfælde skulde gøres, enten man fulgte den ene eller den anden Plan for Restaurationen, og man enedes netop om at gaa til disse Foranstaltninger med den Erklæring, at man vilde staa frit med Hensyn til det øvrige Spørgsmaal om Formien for Kirkens Restauration. Vi ere altsaa aldeles ikke bundne ved, hvad der skete i Fjor. Men, bliver der sagt, nu er man jo begyndt, og saa maa man dog ikke standse paa Halvvejen, standse midt i Arbejdet, vi kunne dog ikke holde os straks. Jeg ved ikke, hvor meget der er anvendt af den Bevilling, vi gav i Fjor, saa vidt jeg ved, er det ganske overordentlig lidt, der er anvendt hidtil, og jeg tror, at det, der er til overs, vil være fuldt tilstrækkelig til at holde Arbejderne gaaende i det kommende Aar. Den højtærede Minister har i Konference med Udvalget meddelt, at der mulig vilde være Fare for, at Sideskibet ikke kunde staa, naar Udgravningen blev udført. Det er et Punkt, man naturligvis kunde forhandle nærmere om, og som jeg ikke antager, man vilde have vanskeligt ved at komme til Enighed om, naar det blot var det, det gjaldt, thi her er ikke noget, der foregriber Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa Kirken skal restaureres. Men den ærede Minister siger: Det kan ikke hjælpe at stille det finansielle Hensyn i Forgrunden; ved en ny Bygning kan man sige, at man